

pagiria, o prireikus padare. Mano mama visada mane pasliatino ir motynoja. Esu jai labai dekingas, kad mane užaugino.

Kartais pagalvoju: "O kas būty, jeigu netekiau mano?" Tokių nelaimes man būty senui išgyventi. Kuo greičiau veju tokius mintis iš galvos, pribėgu prie mamos, stipriai ją aplakiu iš pasalau, kad ją labai stipriai myliu. Reilus vertinti tai, ka tu- kime, o ne tai, ko netekome.

Mano mama - šauniausia pa- saulyje! Esu jai labai dekingas, kad manini rūptosi iš myli. Ir tikrai galu jai nuosirdžiai ištarti: „Mama, myliu tave!"

T G L / 10
9 10 10

ačiū

:)

Raiškys

2012

Velniai lietuvių tautosalioje iš

0528

K. Borutos romane „Baltaragio matūnas"

Velnias, pagal dabartines lietuvių kalbos žodyng, yra mitinė būtybė, žmogaus priesininkas. Kitaip velniai vadinami šetnais, nelabaisiais, kipsiuiais. Sie veikėjai dažni lietuvių liaudies dainose ir salmese, kur ~~jie~~ yra, įprastai, jie bando ~~per~~ apgauti žmones.

Tautosalioje velniai dažniausiai vaizduojami kaip pilki, klasingi, mažas nelišybes kreciantys padarai. Jie, išlindę iš raisty i pelliui, eidavo pas žmones, bandydavo juos pergudrauti. Velniai liaudies salme- se ~~vaizduojami~~ aprašomi kaip nelabai protinges, naivios būtybės, todel dažnai žmo- nes, supratę nebabojo literatus, ji sučiupdavo. Taigi tautosalioje velniai yra geranorishai nenustikėjus ir patiklius sutvėrimai.

Kazio Borutos romane „Baltaragio

malūnas" Pincukas nėra neprotingas. Knygos madžioje jis lengvai panaudota iš dabo pas Baltazarį. Bet malūne jis labiau supanašejo^{su} į šnugę - pylsta, liūdi, išimyli bei heršyja. Supratęs malūnininko Blastą, nelabaris įtakėta iš nuspindėjus atrilyginti. Romanas eigoje Pincukas tampe piltesnis, Blastingemis ir ūdėnais. Buves patiliui^u sutverimui^a, knygos pabaigę velnias tampa ima negalestingai herstanti.

Vz. Tiek lietuvių tautosalioje, tiek romanė madžioje velnias vaizduojamas panaišai.

V Jis nainius, Blastą, kaitais išlrečia kolūg šunybę, bet pegasinius-liaujaną. Tacian knygos autorius, įpusėjus romanui, ima kurti savę nelabojos paveikslą: Pincukas ima herstanti, suagne-nyvėja, sušiaurėja, negalestingai heršuo~~starejas~~, žmonėmis, kuras nelūdinga velniam salunėse.

qp. Knygos iš tautosalios kai nelabojos portretai n-tampa teli iš madžių - vėliau jie gerokai išvairiai.

Lietuvių liandies dainos iš salunes by-

loja apie nainius, liuailės žetos lipniukus, kurščiuosius žmones nusidėti. Tacian K. Bo- rutas romanė „Baltazaris malūnas“ Pincukas greitai iš ne patiklaus, pahlusnaus greitai tampa pilta iš heršingo būtybė.

8

Labai ačiū :